

CHẾT VÌ ĐỨC TIN CÔNG GIÁO TẠI THIÊN-TÂN TRUNG QUỐC

Ngày 7-3-203, tại đấu trường Carthage bên nước Tunisie, Bắc Phi, một phụ nữ quý tộc trẻ tuổi tên Perpétua, bị kết án tử hình vì tin theo Kitô Giáo. Nàng bị đem ra đấu trường cho bò cái húc. Con bò cái dữ tợn húc Perpétua tung lên cao. Nàng bị té ngửa xuống đất, mái tóc xõa tung. Nhưng Perpétua can đảm đứng lên rồi nhanh nhẹn thu mái tóc lại cho gọn gàng, một cách duyên dáng. Nàng giải thích:

- Một người nữ tử vì đạo không nên bước vào vinh quang thiên quốc với dáng điệu ủ rũ của một kẻ khóc lóc ưu sầu!

17 thế kỷ sau, tại Thiên-Tân bên Trung Quốc, 10 nữ tử Bác Ái Thánh Vinh Sơn Phaolô cũng có cùng một tâm trạng cao đẹp đó. Một ngày trong năm 1870, đang lúc chuẩn bị áo dòng, một chị giơ chiếc áo mới trắng tinh lên cao rồi nói:

- Chiếc áo này phải dành để mặc vào ngày hồng phúc tử vì đạo!

Nghe vậy, các Chị khác cũng đồng thanh nói lớn:

- Đúng rồi, phải dành áo mới để mặc vào ngày trọng đại đó!

10 nữ tử Bác Ái Thánh Vinh Sơn là các nữ tu truyền giáo, chuyên việc săn sóc các trẻ em mồ côi và bị bỏ rơi. Nhưng hoạt động tông đồ bác ái của các Chị không được người ngoại giáo Trung Quốc ngưỡng mộ. Trái lại, họ thù ghét và vu khống các Chị. Dầu vậy, các Chị vẫn can đảm và vui vẻ chu toàn công tác, với ý thức sâu xa rằng, không sớm thì muộn, các Chị sẽ được lãnh nhận triều thiên tử vì đạo. Đây là ý tưởng phấn khởi, giúp các Chị luôn ở trong tư thế sẵn sàng.

Trong số 10 Chị, nổi bật Chị Vittoria Andréoni. Chị chào đời ngày 13-6-1836 tại một làng nhỏ gần Firenze, miền Bắc nước Ý. Năm 19 tuổi, chị vào dòng các nữ tử Bác Ái Thánh Vinh Sơn Phaolô và 7 năm sau, chị được gởi đi truyền giáo tại Thiên-Tân bên Trung Quốc. Cùng đi với chị có 9 nữ tu cùng dòng, gồm 6 chị Pháp, 2 chị Bỉ và một chị Ái-nhĩ-lan.

Ngay từ thơ ấu, Vittoria có một đời sống thánh thiện thiên thần. Năm 13 tuổi, cô bé bị bệnh rất nặng gần chết. Mẹ cô lo lắng ngồi cạnh giường chăm sóc. Bỗng cô bé mở mắt, mỉm cười và nói với mẹ:

- Chúa hiện ra với 3 triều thiên và bảo con chọn một trong 3: một triều thiên hoa hồng, nếu con muốn chết tức khắc; triều thiên thứ hai bằng gai, nếu con bằng lòng chịu đau khổ lâu năm ở trần gian; và triều thiên thứ ba bằng lá chiến thắng, nếu con bằng lòng chịu khổ hình khủng khiếp trong giây lát. Con liền chỉ triều thiên thứ ba và thưa: Con xin chọn triều thiên này. Do đó con được khỏi bệnh và như thế con sẽ được chết vì Đạo!

Trọn tuổi trẻ của chị Vittoria trôi qua trong vui tươi thánh thiện và trong lòng nhiệt thành yêu mến Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Đức Chúa GIÊSU là Đối Tượng duy nhất và tối hậu của cuộc đời chị. Tâm tình này càng lớn mạnh hơn khi Vittoria trở thành nữ tử Bác Ái Thánh Vinh Sơn Phaolô. Một nữ tu cùng lớp với chị Vittoria làm chứng:

- Tất cả những điều đạo đức chị trao đổi với con, chị đều đem ra thực hành. Chị thường nói: "Em rất ước ao được đổ máu ra vì Chúa chúng ta. Lòng ao ước mạnh đến nỗi khiến em cảm thấy như sắp phải chết. Ngày nào em cũng cầu xin Đức Chúa GIÊSU cho em được hồng phúc này, qua lời bầu cử của Đức Mẹ MARIA.

Năm 1862, chị Vittoria lên đường đi Trung Quốc và làm việc truyền giáo tại Thiên-Tân. Tại đây các nữ tử Bác Ái trông coi một cô nhi viện. Dưới sự điều hành và chăm sóc của các Chị, cô nhi viện phát triển tốt đẹp và quá tốt đẹp, khiến Satan ghen tương và muốn tiêu diệt các Chị cùng với công tác bác ái quá hữu hiệu của Chị. Chúng xui khiến những người ngoại giáo Trung Quốc đem lòng oán thù

Chị. Họ phao tin dữ:

- Các Chị chuyên bắt cóc trẻ em, giết chúng để móc mắt, móc tim dùng vào các trò ảo thuật kinh khiếp!

Tiếng đồn mỗi ngày một lan rộng và gieo hoang mang nghi ngờ nơi lòng người dân Trung Quốc.

Trước tiếng đồn vu khống khủng khiếp ấy, cộng đoàn 10 nữ tử Bác Ái ở Thiên-Tân hiểu rằng giờ phút chết vì đạo không còn xa. Các chị gia tăng lời cầu nguyện nhưng vẫn bình tĩnh chu toàn phận vụ mỗi ngày. Ngày 21-6-1870 là ngày quyết liệt. Dân vùng Thiên-Tân xông vào cô nhi viện và bắt giết tất cả các Chị. Rồi chúng châm lửa đốt nhà, giết chết một số cô nhi.

Phần chị Vittoria Andréoni, chị bị một người Trung Hoa lấy dao chém đứt đầu, đúng như lời chị tiên báo và lòng chị vẫn thắm mơ ước. Năm ấy chị vừa tròn 34 tuổi.

... "Hãy đặt em như chiếc ấn trên trái tim anh, như chiếc ấn trên cánh tay anh. Phải, tình yêu mãnh liệt như tử thần, cơn đam mê dữ dội như âm phủ. Lửa tình là ngọn lửa bùng cháy, một ngọn lửa thần thiêng. Nước lũ không dập tắt nổi tình yêu, sóng cồn chẳng tài nào vùi lấp. Ai đem hết gia tài sự nghiệp mà đổi lấy tình yêu, ắt sẽ bị người đời khinh dể" (Sách Diễm Ca 8,6-7).

(Maurice COLLARD, "LES MARTYRS DE TIEN-TSIN", Paris 1936)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt